

Františkovo slovo

č.111

Papež: Ve schopnosti naslouchat tkví kořen pokoje

Místopředseda svazu francouzských imámů odstoupil

Mons. Auza v OSN o diskreditaci pojmu lidských práv

S islámem se podvratně manipuluje

výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

Papež: Ve schopnosti naslouchat tkví kořen pokoje

Vatikán. Na Svatopetrském náměstí se dnes před polednem sešlo asi 10 tisíc lidí, aby si vyslechli pravidelnou promluvu Petrova nástupce před mariánskou modlitbou Anděl Páně. Papež komentoval dnešní evangelium (Lk 10, 38-42), které podává **Ježíšovu návštěvu v domě dvou sester**. Marta věnující se obsluze návštěvy se obrátila na Ježíše, aby poručil její sestře Marii, která seděla a naslouchala Ježíšovým slovům, aby jí pomohla při obsluze. Ježíš však namísto toho vytknul Martě, že zanedbává to, **co je potřebnější, totiž naslouchání, které především umožňuje hostu, aby se cítil jako doma**. V závěru papež František řekl:

„Takto pojatá pohostinnost, která je jedním ze skutků milosrdenství, představuje opravdovou lidskou a křesťanskou ctnost, které v dnešním světě hrozí, že se vytratí. Budují se totiž pečovatelské domy a útulky, avšak ne vždy se v nich prokazuje skutečná pohostinnost. Vznikají různé instituce, kde se léčí různé formy nemoci, samoty, marginalizace, avšak zmenšuje se pravděpodobnost, že v nich cizinec, vyděděnec a vyhnanec najde někoho, kdo je ochoten jej vyslechnout, tedy naslouchat bolestným lidským osudům cizinců, uprchlíků a migrantů. Dokonce i doma, ve vlastní rodině se může stát, že lze snadněji obdržet služby a péči různého druhu spíše než naslouchání a pohostinnost. Dnes se horečnatě zabýváme tolika problémy, z nichž některé nejsou důležité, že se umenšuje schopnost naslouchat. Jsme neustále zaneprázdněni a tak nemáme čas naslouchat. A já bych vám chtěl položit otázku, na kterou ať si každý v duchu odpoví: Máš ty, manželé, čas naslouchat svojí manželce? A ty, ženo, máš čas naslouchat svému manželovi? A vy, rodiče, „ztrácíte“ čas nasloucháním svých dětí? Anebo prarodičům, starým lidem? – Někdo možná řekne: „Ale staří říkají stále stejné věci, jsou nudní...“ - Potřebují však, aby je někdo vyslechnul! Naslouchat. Prosím vás uče se naslouchat a věnovat více času naslouchání. Ve schopnosti naslouchat tkví kořen pokoje.

Panno Maria, Matko naslouchání a starostlivé péče, nauč nás ať jsme ke svým bratrům a sestrám přívětiví a pohostinní.“

PLNÉ ZNĚNÍ papežovy promluvy před *Angelus* je [ZDE](#)

Po hlavní promluvě obrátil pozornost k násilným událostem ve francouzském Nice:

„Ve svých srdcích zakoušíme hlubokou bolest nad krveprolitím, které minulý čtvrtek večer v Nice, zkosilo mnoho nevinných životů, dokonce mnoha dětí. Jsem nablízku každé truchlící rodině a celému francouzskému národu. Bůh, dobrý Otec, ať dá všem obětem odpočinout ve svém pokoji, poskytuje oporu raněným a potěší příbuzné; ať rozptýlí plány teroru a smrti, aby se již žádný člověk neodvážil prolévat krev bratra. Otcovské a bratrské objetí všem obyvatelům Nice a celému francouzskému národu! Nyní se všichni společně pomodleme za oběti tohoto krveprolití a jejich příbuzné.“

Papež vyzval nejprve k tiché modlitbě a potom k recitaci andělského pozdravení, tedy Zdrávas Maria.

Místopředseda svazu francouzských imámů odstoupil

Nice. Den po masakru v Nice odstoupil místopředseda svazu francouzských imámů Hocine Drouiche: **„Odstupuji – prohlásil v tiskovém sdělení – a odsuzuji nekompetentní muslimské instituce, které se nezasadily o sociální smír a nadále opakují, že neexistuje extrémismus. Není tak už vidět hranice mezi islámem a islamismem.“**

Prohlášení jmenovaného muslimského představitele je překvapivé také proto, že právě francouzská muslimská obec se nejednou od extrémismu jednoznačně distancovala. Odstupující imám vyzval muslimy, aby manifestačně vyjádřili svůj odpor. Během masakru v Nice však byli zabiti nejenom křesťané, na což poukazuje tamější muslimský **imám Otmane Aissaoui**, předseda muslimské náboženské obce ve Francii.

„Prožíváme dvojí pocit smutku a hořkosti. To co se stalo se nás značně dotklo a otřásl námi. Na oslavách 14. července na promenádě des Anglais se účastnili také naše rodiny. Naši drazí, sousedé a přátelé jsou mrtví. Odsuzujeme, co se stalo, a neseme to velmi těžce. Nelze se přes to přenést. Je barbarský čin!“

Univerzita Al-Azhar, která vzápětí po atentátu tento čin odsoudila vyzvala k jednotnému postoji. Co byste k tomu řekl chtěl říci vy?

„Odsuzujeme tento barbarský čin, tento teroristický čin, který postihl naši zemi. Budeme velmi ostražití a budeme bojovat proti jakékoli formě nelidské agrese. 14. červenec je navíc svátkem národní jednoty a mnoho lidí o ni usilovalo. O národní jednotu je třeba usilovat. Bez ohledu na náš původ, barvu pleti, náboženskou příslušnost musí být prvořadou věcí naše občanství a naše společné soužití. Vše, co se stalo, nemůže než posílit spravedlnost v našem životě posilováním vztahů se světem, pokračováním v mezináboženském dialogu a prací na všech prvcích společného soužití. A také další úsilí o civilizovanost, kterou pěstujeme vzájemným dialogem a spojeným úsilím všech našich společností.“

Říká muslimský imám Otmane Aissaoui z francouzského Nice.

19.7.2016

Mons. Auza v OSN o diskreditaci pojmu lidských práv

New York. „Autentická lidská práva jsou nezadatelná“ – řekl stálý pozorovatel Apoštolského stolce při OSN v New Yorku. Arcibiskup Bernardito Auza zdůraznil, že lidská práva **jsou společným pokladem lidstva a vyžadují všeobecnou úctu a ochranu**. Byla kodifikována Všeobecnou deklarací Organizace spojených národů před takřka 70 lety a mezinárodními smlouvami před 50 lety. **Vatikánský diplomat varoval před tzv. novými lidskými právy, jejichž požadavky bývají poslední dobou vznášeny. Jde o takzvaná práva na potrat, eutanázii či manželství osob téhož pohlaví, která autentickým lidským právům výslovně odporují.**

Arcibiskup Auza vystoupil 13. července na půdě OSN během diskuse věnované lidským právům. Upozornil, že diskuse probíhá v obzvláště bouřlivé době, kdy jsou různými způsoby na celém světě lidská práva porušována. V ozbrojených konfliktech hynou civilisté, obchoduje se s lidmi, dospělými i dětmi, aby byli podrobeni otrocké práci, sexuálnímu vykořisťování nebo jim jsou odebírány tělesné orgány na transplantaci. Jsou pronásledovány anebo přímo vyvražďovány etnické a náboženské menšiny. Stovky milionů lidí riskují život, aby utekli před pronásledováním či extrémní chudobou.

Představitel Apoštolského stolce v OSN uvedl, **že vštěpování respektu k lidským právům vyžaduje porozumění tomu, odkud pramení, totiž lidské důstojnosti**, která je vrozena každému člověku nezávisle na jeho rase, pohlaví, věku, schopnostech či produktivitě. **Tuto důstojnost má každý člověk od chvíle početí a není to žádné privilegium. Stát ji nemůže propůjčit ani odebrat**, ale má povinnost ji uznávat a chránit. Arcibiskup Auza zmínil často se vyskytující termín „nová lidská práva“, která bývají vznášena poslední dobou a zásadně vybočují z rámce onoho pojetí lidství, na kterém stojí Všeobecná deklarace lidských práv i zmíněné mezinárodní smlouvy. „Výraz lidská práva – podotkl vatikánský diplomat – je třeba užívat přesně a uváženě, protože jinak se stanou pouhým rétorickým »šuplíkem na

všechno«. A takovýto přístup diskredituje a podkopává samotný pojem lidský právní,“ prohlásil arcibiskup Bernardito Auza na půdě OSN v New Yorku.

S islámem se podvrtně manipuluje

říká italský misionář o. Giulio Albanese deníku La Stampa

Česká sekce RV

Vatikanista italského deníku *La Stampa* (6.7.2016) rozmlouval s misionářem a publicistou o. Giuliem Albanesem v souvislosti s teroristickými útoky posledních dní v bangladéšské Dháce, ale také Bagdádu a Istanbulu. Podle Albaneseho před sebou máme válku, která se odehrává především v rámci islámského světa. Je nutné zdůraznit, že zločinní autoři těchto masakrů jsou heretici, co se týče jejich vztahu k islámské víře. A navíc – dodává italský kombonián – nám všem nastražili past: chtějí, abychom současné dění považovali za střet civilizací. Pro Západ a Evropu nastal čas zahájit diplomatické akce a zastavit konflikty, počínaje válkou v Sýrii. Po muslimech se naopak požaduje modernizace, předesílá o. Giulio Albanese.

Jaký je politický cíl tohoto násilí a náboženského extrémismu?, zněla první otázka pro znalce Afriky i Blízkého východu a také autora celé řady pojednání na toto téma – v nedávné době kupříkladu svazku „Oběti a katové v «Božím» jménu“ (Vittime e carnefici nel nome di «Dio», Einaudi 2016).

„Myslím, že je důležité nechytit se do léčky, kterou nám kladou strůjci atentátů. Říkejme jim zločinci, teroristé, kriminálníci. Je zřejmé, že za jejich akcemi stojí ideologická a doktrinární struktura, které se daří prorazit na obrazovky. Víme, jak dokáže manipulovat s vědomím lidí – pomysleme pouze na tzv. *foreign fighters*, zahraniční bojovníky druhé a třetí generace, kteří patří ke střední a vyšší sociální třídě. Ostatně také v Dháce útočili hoši z takzvaně slušných rodin. Je tudíž zřejmé, že se tu s náboženstvím podvrtně manipuluje, což nikdy nepřestanu opakovat. Když podáváme zprávy o těchto událostech, hrozí nám, že se nevědomky zapojíme do scénáře předem dané hry...“

Mediální představení, které se nám předkládá, je tedy nepravdivé?

„Když někdo zná islámský svět a studijně se jím zabýval – čímž míním západní i muslimské intelektuály – ví, že je zcela zásadní nepodlehout nabízené logice civilizačního střetu. Takzvaný fundamentalismus, který nám zde podsouvají, ve vztahu k islámu stojí ještě o stupínek výše než hereze. Nejenže vůbec nesouvisí s islámskou tradicí, nýbrž je dokonce v přímém rozporu se zněním Koránu, už vůbec nemluvě o sufismu, tedy islámské mystické tradici. Podle mého názoru je třeba toto hledisko silně zdůrazňovat. Když se totiž podíváme na počty obětí oněch jatek, která zmínění zločinci rozpoutali po světě v posledních čtyřech, pěti letech, nejvyšší cenu zaplatili muslimové. Jde tedy o válku v islámském světě, jejíž výběžky zasahují také za Západ.“

Pravdou je, že o každodenních útocích v Iráku se moc nemluví. Zatímco západní turisté umírali v Dháce, téměř současný atentát v Bagdádu si vyžádal skoro tři sta mrtvých...

„Ano, zemřelo tam dvacet dětí – a jakou odezvu to mělo v západním tisku? Atentáty, které nás tak šokují, jsou v jiných částech světa – na Blízkém východě, ale také v subsaharské Africe – každodenním chlebem. Papež František má pravdu, když pranýřuje obchodování se zbraněmi a vyzývá diplomatické zastupitele k úsilí o mír. Za blízkovýchodní dění nese zodpovědnost také Západ – víme, že o syrské otázce existuje otevřená rivalita mezi Íránem a Ruskem na jedné straně, Saúdskou Arábií, Spojenými státy americkými a Katarom na straně

druhé. Existence takzvaného Islámského státu je vedlejším účinkem geopolitických zájmů, ale dosud nikdo nesebral odvalu, aby tento podvod odhalil.“

Válka je tedy živnou půdou terorismu...

„Násilí plodí násilí. Papež správně říká, že jedinou vítěznou kartou je mír. Pokud se domníváme, že tyto typy konfliktů vyřešíme zbraněmi, prohráli jsme už na samém začátku. Nastal čas, aby do pole vstoupila diplomacie, protože pod pláštěm válek se skrývají obrovské zájmy.“

Je tedy naléhavé zahájit skutečně platná jednání mezi všemi aktéry syrské krize?

„Jistě, protože těm darebákům je nutné odříznout přívod kyslíku, jinak budou nadále spekulovat o geopolitických a planetárních situacích. Když se totiž vyvolá určitý problém, velmi rychle se pak rozšíří. Pomysleme jen na rozpor mezi Íránem a Saúdskou Arábií, což není spor mezi sunnity a šíity, nýbrž se týká určitých interních složek sunnitského světa, jako salafismu či wahábismu, přičemž stejně tak lze uvažovat také o šíitech. Problém spočívá v tom, že islám už několik desítek let prožívá krizi, a my jsme se tvářili, jako by se nic nedělo.“

Možná je na vině také určitá neznalost islámského světa, který nesnese přílišná zjednodušení?

„Největší zodpovědnost mají tvůrci informace, kteří předávají poselství o „válce proti novým křižákům třetího tisíciletí“...Když si pak prohlédneme čísla, propadáme zoufalství: Boko Haram zabilo víc muslimů, nebo křesťanů? Koho vraždí al-Šabáb v Somálsku? Je to tedy skutečně interní islámská válka, vedená ve jménu zvrácené ideologie...A samozřejmě také proti Západu, protože její aktéři v zásadě vytýkají určitým muslimským vrstvám přílišnou toleranci vůči jistému typu kapitalismu, čímž však otevíráme mnohem širší problematiku...“

Jestliže tedy dochází ke střetu v rámci islámu, neexistuje tu rozkol mezi reformními snahami, které se topí v krvi, a násilím zmíněných brutálně násilných uskupení?

„Samozřejmě, je to problém výlučně teologické hodnoty, který se týká vztahu mezi politikou a náboženstvím. Islámský svět se musí vymanit z teokratické vize, která podmiňuje jeho suverénní státy od postkoloniální doby až dodnes. Jde tedy o problém modernity, což je bezpochyby pravda, nicméně to neznamená, že osoby z Islámského státu lze považovat za muže či ženy víry. Pokud se chytíme do této pasti, stáváme se jejich spoluhráči. Výroky oněch pánů totiž vůbec nesouvisejí s koranickou tradicí, včetně jejího konzervativního křídla.“

Jak se vůči tomuto scénáři staví Západ?

„Vůbec jsme nezasáhli. Dovolili jsme, aby se univerzity chopili salafité. A musím říci ještě více – neutratili jsme ani euro na financování intelektuálů, kteří o těchto tématech uvažují – a není jich málo. Zbraně jsme však prodávali.“

Uzavírá o. Giulio Albanese pro italský list [La Stampa](#).